[illegible] (Ps. 37.) Tanú e kant s bizonyság e szent emlék; tanúja annak, hogy nemes születtől áttakolt élete porhüvelye nyugszik e kant alatt s bizonysága annak, hogy a hála keresztelettel igyekszik megőrizni a késői utókor számára annak az emlékét, ki egy hosszú élet fáradozásának gyümölcsét magyetlen elhatározással örökre dicsőítendő nemes szándékkal a vallás oltárára helyezé, amelyben a tudomány és szeretet vegyével áldást fog buzgóskodni nemcsak a jelenben, de a belátheatlan jövőben is. Grünfeld Károly, ezelőtt négy évvel elhunyt hitrokonunk emlékére emelte a hála e sziklavet s mi elgyönörködtünk ma, halála évfordulóján, s fölkeresztük szívét, hogy akkor, midőn emlékkövét átadjuk rendeltetésének, hitközségünk nevében rójuk le a hálaadóját azon férfiú iránt, ki nehéz munkájával szorgalommal szerzett magyonából részt juttatott a legnemesebb célra, amelyet szidó hitközség szolgálhat: Iskolára és szegények segélyezésére. Nem ismerte a boldog családi életet, nem volt része a gyermekneveléz áldásában, de mily erőtő fáradalom töltette el mindamagisat kebelét, valahányszor fölkínálkozva bennem a kérdés: miért is ezüfti a magyant, ki fog majd ziszákoz záródottakban, ki fogja majd áldani emlékét, ki fog majd imádkozni örök nyugalmáért? Hányszor növekedtek az ilyen gondok okozta lelki kínok a szeretet fájdalmat, miután megérlelődött benne a gondolat, hogy biztosítsa emlékét a földön, amelyen annyit fáradott és szenvedett; emlékét, mert oh mily keserves a gondolat, hogy meghalunk anélkül, hogy nevünk csak megemlittetnék is? emlékét, de miként? Isten azt mondja az Írás e kelő szakaszában: [illegible] állítsa meg annak olyan emlékét, amelyet az örökkévaló ércből; nem, nem is olyat, de állít magának olyat, aminél szebb az Isten emlékét a szidó tudomány s a szidó jótevés ápolásában, olyan emlékét, melyet nemcsak a gyermekkig vagy legjobb esetben az unokákig tartja fenn a szívek hanem örök időkre biztosítja dicsőült lelkének áldó emlékét.– Legyen tanú e kant s bizonyság e sziklaban, tanúbizonysága annak, hogy ~~mint~~ hitközségünk volt az nemesen érző lagja akki nemcsak életében törődött a körbanni intézményekkel, hanem a halálban is, amikor másoknak javára tekintett szolgálatot, így bizottsan emlékének tanúsága még számosakat a nemes elhatározásra, hogy emléke minden időkön át eleven forrásul szolgálhassan szülőkő felebarátaink segélyezésére és az egyetlen Istennek, az élet s halál urának dicsőítésére. Ámen

Grünfeld Károly sziklavetése. Ujpesten 1899. augusztus 18.

Ven/1/065